

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 918/2015
28.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р.О., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.О., адв. М.М., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 593/15 од 16.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 28.10.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.О., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 593/15 од 16.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 2К бр. 186/12 од 03.04.2015. године окривљени Р.О., оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године. Истом пресудом према окривљеном је применом одредби члана 297. тачка 5. у вези члана 86. КЗ изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од три године. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем док је оштећена ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 593/15 од 16.07.2015. године, усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Београду и преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног Р.О., због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, за које је оглашен

кривим првостепеном пресудом, на основу одредби члана 4, 42, 45. и 54. КЗ осудио на казну затвора у трајању од четири године, док је жалбу браниоца окривљеног одбио као неосновану и првостепену пресуду у непреиначеном делу, потврдио.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 593/15 од 16.07.2015. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Р.О., адв. М.М., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП у вези члана 54. став 3. у вези става 1. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 593/15 од 16.07.2015. године и у целости потврди пресуду Вишег суда у Београду 2К бр. 186/12 од 03.04.2015. године. Такође предлаже да Врховни касациони суд у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП, о седници већа обавести браниоца окривљеног.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 488. став 2. Законика о кривичном поступку, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, с`обзиром да веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке и у седници већа размотрио списе предмета, са побијаном пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.О., је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог подношења наводи општу одредбу повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, док из образложења захтева произилази да указује на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. у вези става 1. КЗ наводећи да је другостепени суд приликом одмеравања казне окривљеном Р.О. за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, као отежавајуће околности ценио то што је окривљени повредио више саобраћајних прописа возећи под високим степеном алкохолемије од преко 0,30‰, висок степен кривице те јачину угрожавања и повреду заштићеног добра а које околности, по ставу одбране, не прелазе меру потребну за постојање предметног кривичног дела, јер је за постојање квалификованог (умишљајног) облика овог кривичног дела довољна „свака алкохолемија“ већа од 0,30‰ алкохола у крви“.

Истакнуте наводе захтева за заштиту законитости Врховни касациони суд оцењује неоснованим а из следећих разлога:

Из описа радњи извршења произилази да је окривљени приликом извршења предметног кривичног дела из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, управљао путничким возилом марке „...“, под дејством алкохола у крви у количини од 1,8 mg/ml, а на начин како је то описано у изреци првостепене пресуде, којом

приликом је оштећени сада покојни Б.Ц. задобио тешке телесне повреде опасне по живот, од којих је на лицу места преминуо.

Чланом 54. став 3. Кривичног законика прописано је да се околност која је обележје кривичног дела не може узети у обзир и као отежавајућа, изузев ако прелази меру која је потребна за постојање кривичног дела.

За постојање кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ „мера потребна за постојање кривичног дела“ везано за алкохолемију је количина алкохола у крви која је већа од 0,30 mg/ml, па алкохолемија окривљеног у количини од 1,8 mg/ml алкохола у крви, у степену несумњиво тешке алкохолисаности и по налажењу Врховног касационог суда значајно прелази потребну меру за постојање предметног кривичног дела и са тим у вези висине степена кривице.

С`тога Врховни касациони суд налази да је другостепени суд правилно применио одредбе члана 54. став 3. Кривичног законика, с`обзиром на то да је приликом одмеравања казне као отежавајуће ценио наведене околности и то само у оној мери у којој оне прелазе меру која је потребна за постојање кривичног дела (став 3), па су супротни наводи браниоца окривљеног изнети у захтеву за заштиту законитости оцењени као неосновани, јер у другостепеној пресуди није учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. у вези става 1. КЗ.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**